

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Nașterea Maicei Preacurate.

„Bogăție de vntdecări verși celor ce te laudă cu credință, Fecioară și preainaltă nașterea ta cea negrăită.“ (Paraclis.)

Toată creștinătatea, de pe întreaga suprafață a pământului cu adâncă evlavie, pătrunsă de sentimentele cele mai gingașe de mulțumită, prăznuiește ziua de naștere a Preafericitei Fecioare Maria.

Mulțimea credincioșilor umple largul bisericilor. Cărările mănăstirilor și a sfințelor locașuri de rugă se văd indeseuite de cetele nenumăraților pioși, cari alearga cu inimi setoase să laude pe cea mai înaltă de cât cerurile și mai curată de cât strălucirile soarelui, căci știut este, că nimenea din cei ce aleargă la Ea, nu iese rușinat dela Dânsa.

Cântări de preamărire se înalță din mii de suflete spre tronul Aceleia, a carei naștere este bucuria a toată lumea și a carei viață răspândește lumină suprafirească peste Biserica creștină.

Bogați și săraci, bătrâni și tineri, văduve și orfani, drepti și păcătoși grăbesc pe de-a întrecute la picioarele Sfintei Fecioare, ca să-i aducă laude și să afle la Ea milă, dar, mângâiere și alinare. Simțim și pătrundem înțelesul adânc al cuvintelor Spiritului sfânt: Cine mă găsește pe mine găsește viață și mântuire primește dela Domnul (Par. Solomon 8, 35.)

În casa săracuță din Nazaret, bătrânii Ioachim și Ana retrași de lume, duc o viață sfântă. Toată vremea și-o petrec în rugăciuni evlavioasă și muncă sirguincioasă. N'au alta dorință, nici poftă mai arzătoare decât să slujească lui Dumnezeu. Credința în Răscum-părătorul făgăduit, dorul sfânt de a putea vedea ziua adevărului le cuprinde toată ființa.

Și iată, Înțelepciunea veșnică, a carei cărări sunt nescrutate, în aceasta căsuță umilă din Nazaret își clădește adapost. În aceasta căsuță naște sfânta Ana pe împărăteasa cerurilor, mama darurilor, pe Maica Fecioară, pe carea Părintele cel ceresc o-a ales să fie maica Fiului său dumnezeesc.

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

13. Iacob fiul lui Isac.

„Dumnezeu voește ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului,“ (Tim. I. 2, 4.) în acest scop dă fiește cărui om atâta dar, cât i-i este de lipsă să ajungă la mântuire, însă din bogăția darurilor sale este suveran să împărțească la unii într'o măsură mult mai largă, imbelșugat în super abundență însoțit cum vrea, și cui vrea și nimeni nu are dreptul să întrebe, pentru ce face aceasta deosebire: „Au nu mi-e slobod să fac ce voi vrea cu ale mele? Oare este ochiul tău rău, pentru că eu sunt bun?“ (Mateiu 20, 15.) „Omule, tu cine ești, de răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Au doară va zice făptura celui ce o-a făcut: „de ce m'ai făcut așa? Au nu are putere olarul peste lut, ca dintru aceeaș frământătură să facă un vas spre cinste, și altul spre necinste? (Rom. 9, 20, 21.)

Un astfel de om ales, preferit față de alții a fost Iacob, fiul lui Isac.

Iacob și Esau doi gemeni încă din pântecetele maicei lor se certau unul cu altul; Raveca, mama lor îngrozită de acest lucru, i s'a spus de Dumnezeu: „Două națiuni sunt în pântecetele tău, și două popoare se vor despărți din sinul tău, și un popor dintru

acestea va fi mai tare, decât celalalt, și cel mai mare va servi celui mai mic... Și când se îndeplinesc zilele ei ca să nască, iacă doi gemeni erau în pântecele ei. Și cel dintâi eși... Eșau și după dânsul eși fratele său... Iacob". (25, 23—27.)

Descoperirea aceasta în partea întâia spune că cei doi fii, cari se vor naște vor fi strămoșii alor două popoare; în partea a doua descoperirea când spune că cel de al doilea fecior va fi mai tare ca cel dintâi, aceasta însemnează și asigurarea darului special dumnezeesc pentru acest din urmă și însemnează predestinația lui ca reprezentant al promisiunilor.

Aceasta preferință a lui Iacob, aceasta alegere încă din pântecele maicei sale, este un caz tipic al alegerii dumnezeiești, care nu este legată de merite anterioare, ci se efectuează cu o libertate necondiționată. Nici unul dintre copii nu a avut ocazia să facă nici bine nici rău, prin urmare nu pentru faptele lor au fost unul lăsat și altul ales: „Căci copiii ne fiind încă născuți, nici făcând ceva bine sau rău, ca să rămână rânduirea lui Dumnezeu după alegere nu pentru fapte ci pentru voia celui ce chiamă, i s'a zis: cel mai mare va servi celui mai mic." (Rom. 10, 11—13.) Aceasta alegere este tot odată cea mai puternică dovadă de iubirea lui Dumnezeu, față de poporul izraelit, precum reamintește aceasta profetul poporului ingrât: „Iubitu-vam, zice Domnul și, voi ziceți: În ce ne-ai iubit? Au nu era Eșau fratele lui Iacob? zice Domnul, totuși am iubit, pre Iacob și pre Eșau l'am urit." (Mat. 1, 2, 3.)

Diferența dispozițiilor lor sufletești s'a aretat în jurul dreptului de întâia naștere. Acest drept a însemnat parte îndoită din moștenire, și o preferință în putere și demnitate.

Eșau avea o minte ușuratică, inspirată numai de grija momentului. Venind acasă dintr-o vânătoare, a fost flămând, pentru un blid de linte fiert de frate său Iacob a renunțat sub jurământ de dreptul lui de întâia naștere. Iacob fratele lui este contrastul. De când a înțeles de la mama lui ce viitor îl așteaptă, toate gândurile lui s'au îndreptat în acolo, cum să se facă părtaș acestor promisiuni, folosindu-se chiar și de înșelăciuni ca să-și ajungă scopul.

Luând Eșau femeii din seminția păgână a Setiților, a intrat cearta în casa patriarhu-

lui, era înlesnit ca binecuvântarea patriarhală, la care a ajuns Iacob prin înșelăciune să rămână definitiv asupra lui.

În cele din urmă Eșau a părăsit pământul făgăduinței, și s'a așezat în părțile Edomului, iar urmașii lui să cheamau edomiți, cari au fost mereu în ceartă cu Izraeliții, până ce David i-a nimicit ca stat, ca popor au ramas până în timpul Mântuitorului, fiind pururea învrăjbiți cu poporul ales.

Iacob după ce s'a întors din Mesopotamia, a avut mult de suferit în urma certurilor din familie, și prin pierderea fiului său cel iubit Iosif.

De alta parte Dumnezeu l'a condus și l'a înștruit prin visuri și viziuni, învățându-l; în cursul unuia dintre aceste viziuni i-a schimbat Dumnezeu și numele de Iacob în Izrael, ce însemnează principă luptător a lui Dumnezeu.

Prin aceste învățături Iacob s'a îndreptat în așa măsură că la capătul vieții apare ca unul dintre cele mai venerabili figuri ale vechiului testament, învrednicindu-se, de a fi strămoșul și prototipul poporului ales.

Din catehism.

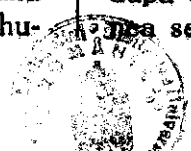
92. Continuarea artic. Mai fi va loc curățitor după judecata ceea de obște?

Sum paroh în Londra, am o parohie întinsă și împopulată. În 3 Noemvrie 1888 am avut mai mult lucru ca de obicei, așa încât am ajuns abea seara după zece să-mi recitez breviarul.

Dintr'o dată suna puternic soneria, mă duc singur să deschid ușa. Servitoarea mea era deja în conversație cu o doamnă bătrână, care cu o voce suplicantă s'a rogat ca în strada cutare cu număr cutare, și sub ce număr a ușii să grăbesc că acolo se găsește o vieață tineră pe pragul morții.

Am întrebat nu cumva ar pote aștepta morbosul până în ceea zi de dimineață. Doamna cu o voce înecată în durere a insistat ca nici o clipă nu este de pierdut. Mi-am însămnat cu precizie numele și locuința morbosului și m'am pregătit.

Mărturisesc că am fost eșofat și obosit după o zi de lucru, și nu m'am putut reji-

de ce nu a venit mai la timp, și într'un ton cât se poate de blând întru astfel de împrejurări i-am spus:

„Puteți conta că în douazeci de minute voi fi acolo.“ Ea cu o voce lină și foarte impresionată îmi răspunde: „Dumnezeu să vă respălătească bunătatea și să fie în ceasul morții cu DVoastră“.

Ne-am despărțit. Îmi aduc aminte că în cursul vorbirei am privit-o în față să văd nu cumva o cunosc din biserică. Însă atât trăsăturile feței cât și vocea ba și numele morbosului îmi erau cu totul necunoscute. În decurs de zece minute am fost cu sfințele Taine pe drum. A fost o adevărată noapte de Noemvrie. Ulițele părăsite și acoperite de o negură groasă. Am ajuns pe o piață, unde am găsit casa indicată. Am sunat la suneria. O femeia bătrână a deschis ușa. „Aveți un bolnav mare în casă? Am întrebat, Nu domnule! Greșiți... aci este numărul... cutare.

Era exact numărul însemnat. O doamnă ma chemat astăzi aci, care a fost în persoană la mine. Sum parohul... din aceasta parohie, și aduc ajutoarele credinței celui muribund.“

Dară noi nu avem bolnav în casă. Ți s'a spus greșit numărul.

Am stat nedumerit, când se deschide o ușă pe acelaș coridor și un om tânăr, care a auzit vorbele schimbate în mod simpatic și-a exprimat părerea de rău, că într-o ora atât de înaintată am fost molestată; în fine mi-a zis prietenește: Părinte! Nu vrei să întri la mine, să te încălzești puțin, la mine este odaia încălzită?

Am dat ascultare, și am intrat repetând cu câteva cuvinte, indignare că am fost indrumat în mod greșit am observat că am fost titulat cu cuvântul Părinte că în Anglia se spune numai la preoți catolici și am întrebat nu cumva locuiesc în casă catolici?

„După cât știu nu“ îmi răspunsă și după o scurtă ezitare s'a rectificat „adecă eu ași fi catolic, cel puțin am fost botezat de catolic.“

A urmat o discuție serioasă dar întinsă în cursul careia am avut ocazia să constat că stau în fața unui bărbat drept și de caracter care de și de zece ani nu și exercitase religia în fondul inimei și-a păstrat credința. Puterea atot puternicului a dat efect cuvintelor mele și înainte de ce ași fi părăsit, tânărul s'a spovedit și mi-a promis că în ziua

cealaltă va veni la mine. Însă în ziua următoare, duminica după sărbătoarea Tuturor Sfinților am așteptat înzădar tinărul meu. Nu l-am văzut nici la parohie nici în biserică.

Luni a venit la mine bătrâna servitoarea plângând și aducând vestea neașteptată a morții stăpânului ei. Duminica dimineață a fost găsit mort în pat. Apoplexia inimei l'a repus după părerea medicilor îndată după ce m'am depărtat dela el, căci spre dimineața corpul era deja înțepenit.

Aceasta simplă dară adevărată istorie trebuie să-o sfârșesc cu o observație.

Am mers la casa mortuară să mă rog pentru tinerul meu; el era așezat în coștiug în odaia da frunte a locuinței.

Fiind în rugăciune, am privit injurul meu am văzut pe părete un tablou. Era aceea doamnă bătrână, care cu trei zile mai nainte a venit noaptea la mine. „Ca să mă chiema la un om tinăr, care se găsește pe pragul morții.“

Servitoarea mea care era cu mine încă a identificat doamna de sâmbătă seara cu aceea de pe tablou. Am fost adânc impresionat când am înțeles că tabloul reprezintă mama tinărului, moartă cu mulți ani înainte (P. Hamon S. I. Dincolo de mormânt.)

Și ce este de mirat? Dacă a permis Dumnezeu bogatului ingropat în iad să se intereseze — de și fără rezultat — de soartea viitoare a rudelor sale, pentru ce să nu credem că cu mult mai ușor va permite — și dacă nu în mod atât de extraordinar — să se intereseze sufletele din purgator, cari sunt atât de scumpe, de soartea viitoare acelora de pre pământ? Din contra sufletele eliberate din purgator pentru rugăciunile și faptele noastre bune, sunt cei mai zeloși apărători ai noștrii înaintea lui Dumnezeu!

Don Bosco.

Nu de mult s'a făcut, în biserica Sfântului Petru din Roma, cu o neobișnuită desfășurare de fast, beatificarea venerabilului Don Giovanni Bosco, întemeietorul ordinului Salesienilor.

Peste cincizeci de mii de pelerini, veniți din toate colțurile lumii, au asistat la această înălțătoare solemnitate.

În fața bisericii fusese întins un covor imens înfățișând înălțarea la ceruri a vene-

rabilului Bosco, într'o ceată de îngeri și serafimi.

Covorul a fost acoperit cu o pânză care a fost îndepărtată în momentul când s'a cetit formula de beatificare. Ceremonia începută de dimineață, a durat până seara târziu.

Papa Pius al XI-lea, și-a făcut apariția în biserica Sfântului Petru după amiază, spre a slăvi pe viitorul sfânt. Scaunele rezervate corpului diplomatic erau toate ocupate, ambasadorii și miniștri fiind în jinită de rigoare. Cavalerii de Malta erau investmântați în tradiționalele lor uniforme roșii. Apariția Papei a fost anunțată de heralzi din trompete de argint.

*

Salesienii sunt o congregație sub patronajul Sfântului Francis de Sales. Ordinul lor a fost înființat la Turin de Don Bosco și a fost confirmat de Papă în 1874. Salesienii au mulți misionari în America de Sud, în insulele Falkland și în Australia.

*

Odată cu venirea nopții, cinci mii de torțe cu petrol au fost aprinse pe acoperișul bisericii și al domului, iar fațada era iluminată cu becuri electrice. (Univ.)

Nr. 271—929
vic.

Cercular

cătră Veneratul Cler din Vicariat.

Cu frățească iubire rog pre mult onorații Frați, să binevoiască a-și achita impozitele cătră stat cadente pe trimestrul Iuliu—Septembre a. c. iar cvitele peste plata acestor impozite să le înainteze fără amânare oficiilor protopopești concernente.

Aceia, cari și-au achitat impozitele pe întreg anul dacă nu pot să-și înainteze cvitele, le vor înlocui aceste prin o dovadă dela Percepția respectivă, carea pe lângă numărul cvitanței va cuprinde și adevărarea plății impozitului pe trimestrul curent.

Dela oficiul vicarial foraneu episcopesc român unit al Maramureșului.

Sighet, la 28 August 1929

Reveritor in Hristos frate:
ILARIU BOROȘ
vicar epis. al Maramureș.

Pelerinaj la Moisei. La praznicul nașterii Preacuratei Fecioare (Sf. Maria mică), lumea creștină obișnuiește a alerga în cete mari la sfântul locaș de ruga dela Mănăstirea Moiseiului.

La aceasta sărbătoare, — ca și în anii trecuți, — va fi de față bunul nostru Arhiepiscop, Preasfinția Sa Episcopul Iuliu al Gherlei, care va săvârși sfintele slujbe și va cuvânta credincioșilor.

Hirotonire. După cum suntem informați, Ilustritatea Sa Episcopul Iuliu va sosi cu vr'o trei zile înainte de sărbătoarea sf. Mariei mici la mănăstirea Moiseiului. Pe aceasta ocaziune vor fi chemați vr'o câțva teologi absolvenți pentru a fi sfitiți de cătră Preasf. Sa într'u preoți. Dintre tinerii leviți ai Maramureșului vor fi înălțați la treapta preoției profesorul *Dr. Alexandru Filipciuc* și *Vasile Huzo*. Actul sfințirii într'u preoți, se va face în ziua praznicului.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunei Sighet Piața Unirii 25.

Calendar săptămânal.

1—7 Septemvrie 1929.

1. Dumineca XV. d. Rusalii (Ev. Mat. 22, 35.) P. Simion Stâlpnicul.
2. Luni. M. Mamant.
3. Marți. M. Antim.
4. Mercuri. M. Vavila.
5. Joi. Pr. Zaharia.
6. Vineri. Min. Arh. Mihail.
7. Sâmbătă. M. Sozant.

